

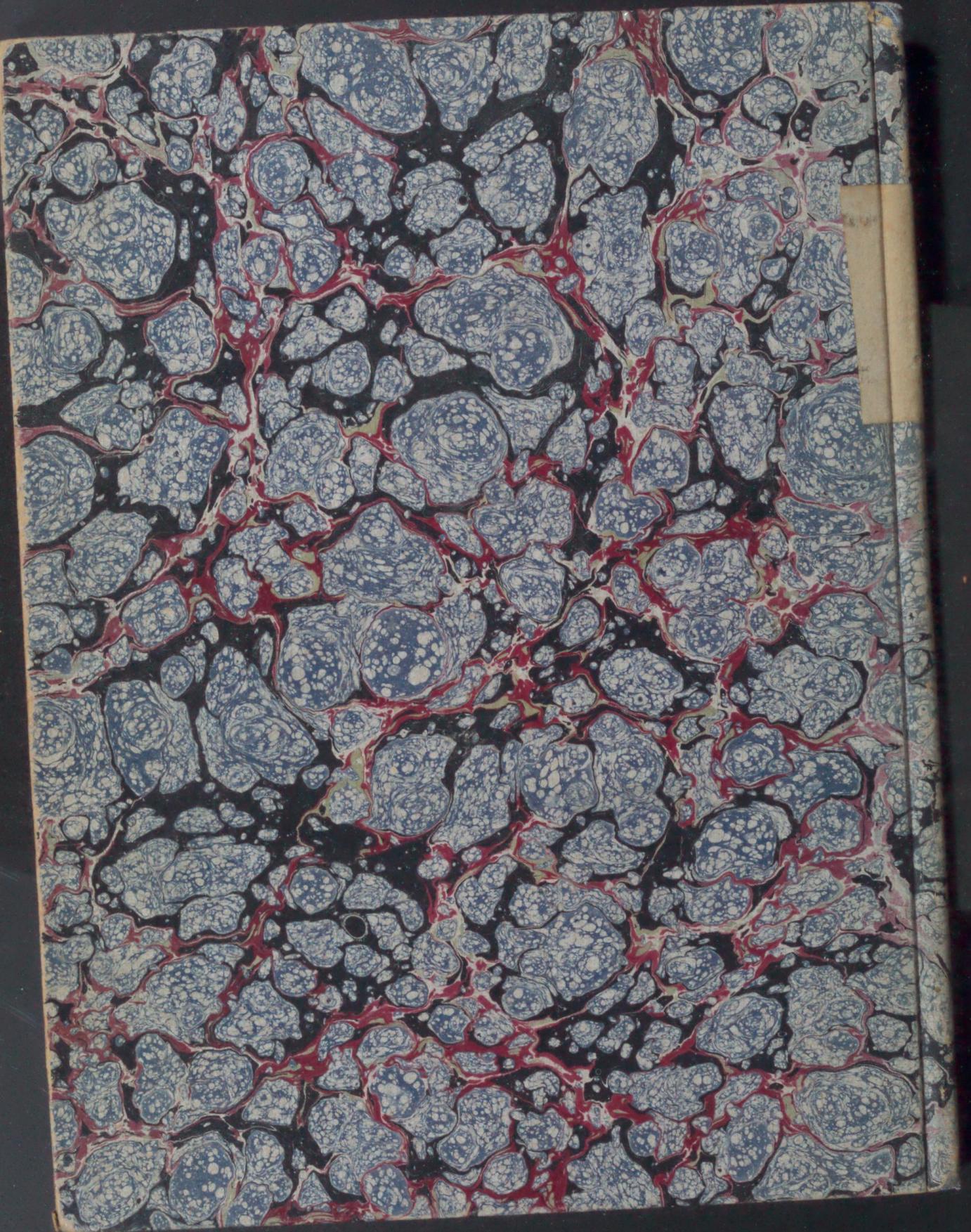
2

K

30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
2 K 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
2 K 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
2 K 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
2 K 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
2 K 30

2 K 30

J. van LODENSTEYNS
Claag-lied voor Jesu Christi
Gemeynste tot Utrecht/

Te clagen

Ober het drouwig af-sterben
vanden seer Eerweerden, Godsaligen, Wel-geleerden

D. JUSTUS van den BOGAERT,

Christelijck in den Heere ontslapen den 9. in
Gras-maand 1663.

Mitgaders
Eenige aandagten van den selven
daar ontrent.

Na de Copye t'UTRECHT,

Op Henrick Versteegh, Boeck-verkoper op de Oude Gracht/
ANNO 1663.

8096

I. van LODENSTADYNE
Graad-tlicq doot Gode
Graad-tlicq doot Gode
Te cysden
Van der godeset te godeset
Leyden leest Pemaecqel Godelede Wij-begegaen
D. IUSTUS van den BOGAERT
Cypriestick in den Hecte oulypeen den 2.
Ges-issuing 1643.
Huijde naudreken van den leden
van ouder.

zwaerdt u tregt
van Hemelicke Antwerpse Zwaert-treugt op de Quare Oude
anno 1643.

J. van LODENSTEYN S
Klaag-lied voor Jesu Christi Gemeynte tot
UTRECHT,
Over het drouwig af-sterven
van den seer Eerweerden, Godsaligen, Wel-geleerden
D. JUSTUS van den BOGAERT,
Christelijck in den Heere ontslapen den 9. in
Gras-maend 1663.

Te singen op den tract van Doulants eerste Lachryme.

I.

Irael's Hey! Israels Hey!
Ous Vader! Vader! ah! maar heen!
En laat op ons uwo arme Kudde
alleen
Om sleghs te elagen?
Creurige Nagt! Sticks-duystre nagt!
Men telle u onder de andre niet/
Als so een Ligt so claer en Ligt verschiet
En swijnt in't dagen.
Ah! dat onse oogen maar
Springen waren om't misbaar
Nagt en dag / Nagt en dag/
Ah! ah! ah!
Stradig in beclag
Ah! ah! ah! ah!
Apt te jamren nagt en dag!
Nu is ons vreugd in traan/
't Drollyck Psalmen al gedaan:
Tranen sijn Spijs en wijn/ Tranen sijn
De eenige geneugt
Daar ons ziel nu vreugd
Vindt en rampig sig verheugt.
Wat Schoner Son was dese op d'aerde
Wat ligt aan de aerde!
En laas! en laas! eer't middag wierd
Sinct al sijn weerde!
Gepeynsen / Siel / om sulselie ligten
Sijn nieuweschigten:
So sy't! so sy't! want traan op traan
Ons maar verligten.

II.

Daar legt de Croon! Daar legt de Croon
Van Zpons hoofst helas! in't stoff:
Daar breekt die Gulde-mond sijn re-
den off
En swijgt in de aerde.
Mond/die een cots/Hard/ stupre/
sterch/trots/
Vermalen coud als stof/tot heyl;
Of harden / dat hy 't masker of/ en stepl
Sig openbaerde/
Mond/die het hert geroerd
Door de saalge paden voerd/
Als hy troost / 's Hemels troost/
's Hemels troost / 't Eyndelose soet/
Apt het Hemelsch bloed
On-uptspreecklyck supgen doet:
Als hy de deughden prijst/
Cundig leert ; en cunstig wijst ;
Met een wood/Dat behoort/
Al die 't hoort ; Met een stage tred
Dengdelwaerts gesett/
Wondre heylig / wonder net.
Mond/daar de Geest sijn diere sugten
On-spreecklyke sugten
(Die 't hert doorsoucht verstaet den sin)
Door/upt-woud-sugten:
In woorden destig / magtig / wigtig/
Geest-rijch/voorsiktig/
(Ah ! dodig hert ! dat niet meed ging!)
En altijd stigting.

A 2

Daar

III.

Daar legt de Croon! Daar legt de Croon
 Van Zyon / met dat hert / (dien spring
 Van wijs heyd) dat in cupyn een omtrech
 bing

Deel grote saken :
 Die volle borst ! Die Zpons dorst
 Met dypsend dingen in een upz/
 Als pder 't sijn naam / cond met soet / en
 supz

So heylsaam statien.
 't Verstandig breyn oh ! oh !
 Altijd supver van bedrog
 Dat te wagt / Dag en nagt / Dat te wagt
 Ober Zyon stond
 En genas haar wond
 Met raadslag van dypsend pond/
 Die pder een te baat
 Comen cond/en woud niet raad :
 Die een stut / Die een cruchi / Die 't geluck
 Was aan pder een
 Dien jaren / of ween/
 Of armoede t'siddyen deen
 Bypchen spijsen/naechte ledien
 Medogend cleden
 Had hier gena ten loon/maer nu
 Des Hemels steden :
 Was Kerch of ziel in nood / wþ sagen
 D E M A A T S herdagen/
 So wijs/ so wijs/ so pal stond hþ
 In alle slagen.

IV.

Meduwen stut / der Wesen schut/
 Der reddelosen toeberlaat/
 Die wijselijck der hoopelosen staat:
 Wist te ondereschagen :
 Hepliger troost / Hepliger troost/
 Der Goddelosen schrict (als 't woord
 Begon/dat 's Hemels lieveling behoerd
 Legt nu ver slaggen.
 Kerm bitter al wat leeft/
 Wat verstand van kerken heeft ;
 Vriend uw raad / Weese uw baat/
 Kerch uw raad/
 Naachten uw gewaad/
 Promen uw Cieraad/

Of vermindert / of vergaat/
 Kerm hindren Tong en eer/
 So een Leeraar leert niet meer :
 Radeloos / Reddelose / Hopeloos/
 Dien der menschen raad/
 Of Gods ligt verlaat
 Hierin / want so een zuyl vergaet/
 De eene heuvel van ellende/
 Laat sijn stem sende/
 Den anderen toe/tot dat den galm
 Beswijcht in 't ende.
 Laat nu Zpons liedzen swijgen
 En stil neer-sijgen/
 Of heft den Geest haar Hemel-waarts;
 Maar sijtend hijgen.

Stilie , of Ruste,

V.

Daar is de slag/
 Dien lang voorsag
 So menig Leeraar (u gelucht
 O Utrecht ! end u drouwig weer ontrukt)
 Uw sonde is d' ooszaach :
 En so gþ 't hert / Nu nog verharde
 Gaat in uw ouden rancken voort/
 En woord/nog segening/nog roede hooft
 Dit 's maar een voorsinaack/
 Siet my daar eens den blick
 Van uw vaders toorn / ten schrict ;
 Om uw rust / En uw lust / Dien gþ blust/
 Om uw doodighed :
 Ongevoelijckheyd :
 Overloos/ ja Geestloos-heyd.
 Gþ hebt dat Woord / (wiens kragt
 Gantsch de wereld gevoelt) veragt ;
 En sijn ra'en / Niet verstaan / Niet gedaan :
 Om dat u het oog
 Na de lusten boog/
 En door 't sielenlyck bedroog:
 Schatten der Godtloosheyd soucken/
 Verbaarlyck vloucken/
 Den Wereld in pragt te hoven gaan
 In hapz / in doucken :
 Dromen schelden met uw naspraack
 Der Herdien na-wraack
 Utrecht ! Utrecht ! uw spijse was/
 Dits nu de na-smaack.

Godlosen

VI.

Godt en stil ! Stil ! spotters stil !
 Verbij u niet / en staack uw lach /
 Wan schoon ic viel / en in het duipster lag
 God sal mijn ligt zijn.
 Mag u ! maar u ! Maar u genaacht.
 In resen val een val / die hert
 En tele sal ten eyndelosen smert /
 En meer van wigt sijn.
 Daar legt dien bron die tong
 (Die maart tot uw Heypl ont sprong)
 Inde dood : En die dood : Is uw dood :
 Want uw bose tred /
 Helle-waarts gesett
 Gaat nu derwaarts onverlett :
 Die Medicijn houdt op
 En uw blijdschap stijgt ten top !
 Heylig Regt ! Heylig Regt ! Heylig Regt !
 On-na-speurelijck /
 On-beschuldiglijck /
 Als 't verdoemt oock prijslijck !
 Maar wat sie ich ginder comen ?
 Een trouw van Dromen ;
 Haar oog ten Hemel ? Godtloos rot
 Nu moogt gp schromen /
 Nu sullen 's Hemels blicksem-steken
 Op u sig wreecchen ;
 Haar seegnen self uw blouchen sijn ;
 Hoor wat gp smeechen.

VII.

Heylige Godt ! Ons Vader ! ah !
 Wp hebben tegen u misdaan ;
 En daarom doet gp 't ons dus verstaan ;
 Wp willen 't dragen
 Blijft gp dan niet / Ons Vader ? siet
 Ons schulden in den Heyland aan /
 So sal het quaad dat u tergt ondergaan /
 En uw Heypl dagen.
 Neemt gp ons Leerachers weg :
 Sendt uw Geest in plaatse / en segg
 Ich uw Heer / ben / en leer / U veel meer
 Dan opt menschen mond
 Menschen leren cond'
 En ons druck verdwijnt terstond
 Neemt gp ons sorg op u ;

Waacht / en maacht onse hater's schuw ;
 Door uw leer / Tot uw eer / Haar bekerr /
 Of sla met uw staf
 Hen van 't cozen off
 En der stup'er heen als kass.
 Ons wilt in uw gunst weer geben
 Leerachers ten leven ;
 En dubbel segnen die by ons
 Nog sijn gebleven.
 Ja gp self blijft by ons / Vader /
 En trekt ons nader :
 Hy gaat die gaan / gp sijt en blijft
 Ons lebensader.

VIII.

Dus bidden nu // Die trouwen u /
 Dien gp ten leven hebt geschickt /
 En die van hem in drouf heyd sijn ver-
 quischt
 Door heylge Gods-spraack.
 Ep ! sie de traan // Sie 't knieLEN aan
 Der Lamren / wiens eenboudigheyd
 Hy onderwees / en gp hebt toe-gesepd
 Uw eeuwige Gods-smaack.
 't Gerouw van rugge en erm
 't Brood-en trooste-loos gekerm /
 Die sijn hand / Huipe sand / Die sijn hand
 Swijgen deed / O Heer !
 Hoor / en sendt ons weer
 Sulck een voorbeeld van sijn leer.
 Wp willen niet meer doob
 Van u sijn door ongelooft
 Nog de lust // (Die gebluscht //
 Vlepingh kust)
 Andre lusten broen /
 Pleeschkes kragten voen /
 En den Geest uyt-blusschen doen.
 Nu smaden wps werelds voorbeeld
 Wp u veroordeelt ;
 Daar legt / daar legt / daar legt den top
 Die niemand voordeelt.
 Sendt op ons geloob en beden
 Uw Costlijckheden
 Des Hemels deugden-cleed / en dan
 Sijn wp te vreden.

E Y N D E.

A A N

A E N D A G T E N

op 't selve voorwerp.

Vraagt niet / Waerom den Hemel slaat met so veel plagen/
En bogaard weg-rukt? 's Lands onlijdlycke Hovaardin;
Verleerde lust tot Kierck- of Landen-heerschappij;
Veel hoons den NAAM doorblouck of laster toegedragen:
Den Rust-tijd rust- en nut-loos sondig doorgeflagen:
Het kind hard-neckig leer- en tuigt-loos opgevoedt:
Den haat: den twist: de wraack so gragelyck geboet:
D'onrepne stanck/ en snoo doortrapte kupshepts lagen:
Den bryck-dienst: overdaad: drinck-snoep- en lecker my:
Het ongedoode vleesch: de pragt in toerp:
Den werelossen't sijnne ontruckt/ en stout genoten:
Door leugentaal der menschen ommegang vernield:
Door lust en eygen-sin des Waarheyds leer ontslielt:
Bestraft/ en ongeheelt/ den Hemel heeft verdrotten.

't Laodiceesch geslagt in doede lauwigheyd:
Den Gods-dienst lust/ nog eer/ nog aandagt te bewijzen:
En tegen 't straffend Woord hertneckig op te rijsen:
Des waarheyds kracht niet sien door ongevoelicheyd:
't Be-arbeydt Woord veragt door slapend onbescheyd:
Of/ al gehoocht/ onmachtig plaats in 't hert te werven:
(Vraagt my niet meer) die doen een Leeraer levend sterben/
Dat is; onnut/ en dood sijn/ eer sijn siel verscheypdt.
Maar hem in supver-ernst verdrietig tegenlopen:
Door haat sijn arbeydt hem niet hoon te doen becopen:
Door afgunst sijnnaam becrupen: is hem schier
De wreedste moord. Men soud hem al het quaad wel wijsten:
(Wou't Godt) men soud sijn hert niet smert in stucken rijten:
Men soud; Beypd! seypd den Hemel/ 'k haal hem liever hier.

Dies

Die trad hy Nebowaarts/ als 't so den Hemel schickte/
En hapligde sijn laatste bed ten predick-stoel/
Om sterwend/ door sijn Beeld, eerleer sijns levens doel
Op 't neest te treffen, daar hy so veel jaet na mickte.
Eer Leeraer sterve al staande, (sepde hy) en verquickte
Wie 't sag dooz sterck Geloov; Lanckmoedigheyd; end' in
Sijn doods-benauwtheypd sig te buygen na Gods sin.
Oh! of Gods Kerck haar trouw stantvastig noyt verwickte!
En elck een leerde voor sijn nutste lesse, Het goed
Te Wicken, hoe, en met wat oog-merck hy het doet!
(Sepde hy) en/ Mede-dienaars dient Godt als een Eenen
So vreedsaam: Wijs, maar list-verslinde de eenvoud niet:
Hebt sout in u, als ghy naar eendragts doelwit schiet,
Leer (Utrecht) sterven! en daer voer Elpas heuen.

*Ende door het selve (geloove) spreeckt hy nog,
na dat hy gestorven is. Hebr. 11.4.*

